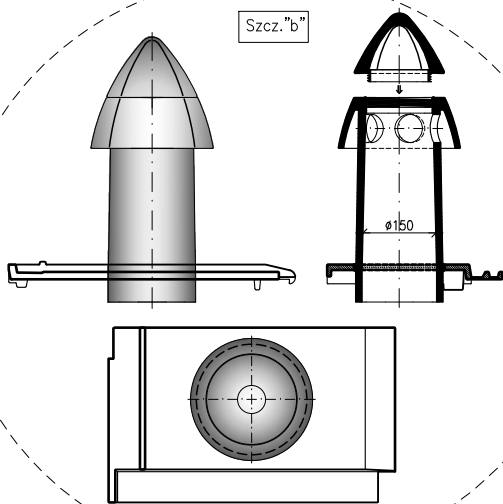
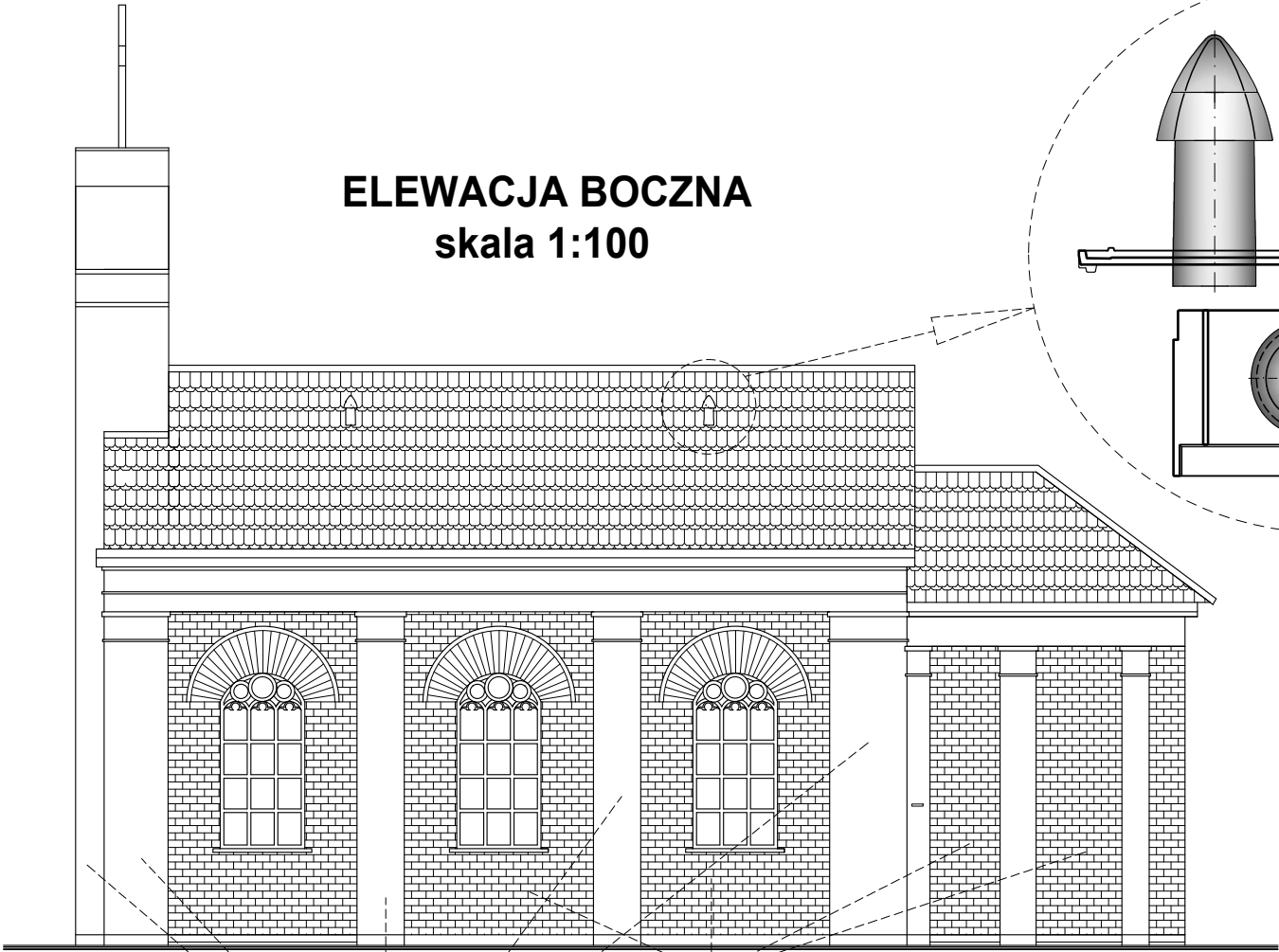

ELEWACJA BOCZNA

skala 1:100

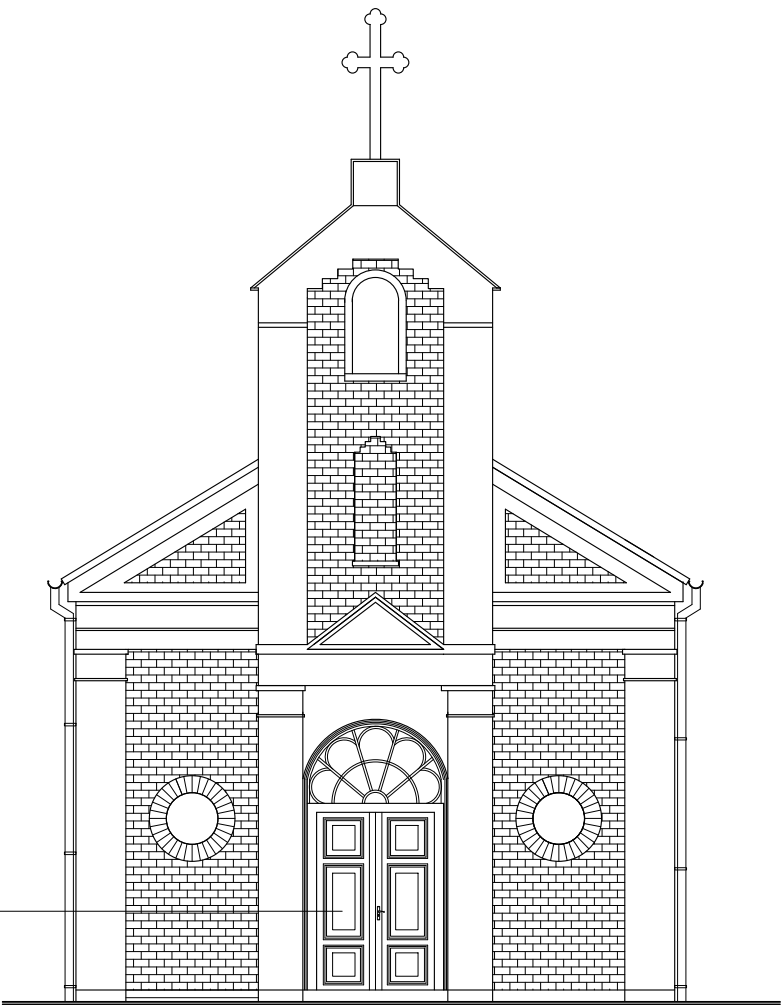
1. Stolarkę malowaną farbą olejną należy oczyścić z powłok ręcznie i przy użyciu środków chemicznych. Sporządzonych na bazie rozpuszczalników organicznych. Wyklucza się lugowanie oraz używanie opalarek elektrycznych, gazowych czy benzynowych.
2. W trakcie czyszczenia należy zwrócić szczególną uwagę na występowanie historycznych warstw malarskich nie odsłoniętych na etapie sondażu stratygraficznych.
3. Usunąć mechanicznie niewłaściwie wykonane uzupełnienia oraz fleki
4. Elementy ślusarki (jeżeli okaże się to niezbędne) należy zdemontować i oczyścić z farb oraz produktów korozji. Okucia oczyścić chemicznie i mechanicznie. Elementy nieoryginalne zastąpić rekonstrukcjami wzorowanymi na częściach oryginalnych lub na zasadzie analogii do podobnych elementów pochodzących z obiektów o podobnej stylistyce powstałych w końcu XIX i pocz XX w. (należy wykorzystać stylizowaną klamkę z szyldem zabezpieczone we wnętrzu kaplicy).
5. Uzupełnienie ubytków: Elementy „luźne”, odstające należy podkleić. W trakcie podklejania (ściskania) pamiętać o zabezpieczeniu elementu tak aby nie pozostały na nim ślady narzędzi. Po oczyszczeniu stolarki należy uzupełnić większe ubytki poprzez flekowanie, pęknięcia wypełnić elastyczną szpachlówką przeznaczoną do uzupełniania drewna.

Flekowanie należy wykonać z gatunku drewna tożsamego z historycznym z zachowaniem przebiegu usłojenia.

6. Malowanie. Powłoki malarskie należy wykonać metodą tradycyjną – „z pędzla” (bez użycia pistoletu malarskiego). Powłoki malarskie wykonać farbami zapewniającymi właściwą estetykę, zgodną z wymogami konserwatorskimi oraz zabezpieczającymi drewno przed wpływem warunków atmosferycznych. Kolorystykę farb ustalić na podstawie badań stratygraficznych. Ostateczny kolor musi zostać wybrany na podstawie prób kolorystycznych, ze względu na różnicę jaka występuje pomiędzy wzornikiem kolorów a rzeczywistą farbą. Dlatego należy wykonać próby kolorystyczne na profilach drewnianych i przedstawić do zatwierdzenia komisijnego.
7. Szklenie. Uzupełnienia szklenia wykonać ze szkła podobnego do występującego na obiekcie w elementach wskazanych jako oryginalne. (należy przewidzieć zastosowanie szkła witrażowego).
8. Montaż stolarki w pierwotnym miejscach ekspozycji. Ustawienie każdego z montowanych elementów należy sprawdzić w pionie i w poziomie. Dopuszczalne odchylenie od pionu powinno być mniejsze od 1 mm na 1 m wysokości i nie więcej niż 5 mm na całości.
9. Uwaga zabrania się demontażu ościeżnic

ELEWACJA FRONTOWA

skala 1:100

1. Dezynfekcja biobójcza części na których zaobserwowano występowanie nawarstwień o charakterze biologicznym (naloty mchów, porosty, grzyby).
2. Wzmocnienie (zabezpieczenie) elementów odspojonych, które nie zagrażają upadkiem ale w obrębie których zaobserwowano szczeliny mogące być przyczyną zniszczeń w trakcie kolejnych zabiegów przy konserwacji fasady budynku.
- wzmocnienie poprzez podklejenie
- wzmocnienie poprzez kotwienie mechaniczne z użyciem kółków rozporowych
3. Usunięcie (jeżeli okaże się to zasadne) z elewacji wtórnych nawarstwień technologicznych, w szczególności cienkowarstwowego tynku oraz warstwy malarskiej naniesionych w trakcie poprzednich remontów.
- usuwanie należy prowadzić mechanicznie (szpachle, ostre noże), zdzierając z powierzchni wtórną warstwę zaprawy
- zmycie z elewacji pozostałości wtórnych zapraw wodą pod ciśnieniem
- doczyszczanie bardziej skomplikowanych elementów strumieniem pary wodnej
- doczyszczanie trudno dostępnych zagłębień oraz uporczywych nawarstwień, punktowo, stosując precyzyjną metodę strumieniowo ścierną z wykorzystaniem drobnoziarnistego piasku kwarcowego
4. Wzmocnienie strukturalne osłabionych powierzchni zapraw szczególnie w miejscach z precyzyjnym opracowaniem rzeźbiarskim. Do wzmacniania proponuję zastosowanie żywicy krzemoorganicznej.
5. Prace naprawcze profilowanych elementów wykonać sztukatorsko. Odtwarzając ubytek profilowania w zaprawie mineralnej metodą ciągniętą przy wykorzystaniu szablonu powtarzającego istniejący profil oryginalnego elementu. Przed wykonaniem narzutu należy odpowiednio zazbroić powierzchnię na której ma zostać wykonana rekonstrukcja. Zbrojenie wykonać przy zastosowaniu kółków rozporowych oraz drutu nierdzewnego.
6. Odtworzyć brakujące elementy sztukatorskie zgodnie z kształtem części zachowanych w oryginalne.
7. Większe szczeliny w opracowaniach sztukatorsko - tynkarskich oraz odspojenia wypełnić mineralnym szlaczem iniekcyjnym wprowadzanym metodą podciśnieniową lub grawitacyjnie
8. Wykonać poszerzenie mechaniczne zarysowań oraz spekań tynku zauważonych na powierzchni elewacji oraz sztukateriach. Następnie wypełnić je drobnoziarnistą masą szpachlową na bazie zaprawy mineralnej, wapiennej modyfikowanej dodatkami żywicy syntetycznych. Lokalne ubytki tynku wypełnić zaprawą.
9. Po uzupełnieniu ubytków i zrekonstruowaniu wszystkich elementów sztukaterii, należy całość zagruntować głębokopenetrującym gruntem na bazie dyspersji wodnej żywicy syntetycznych. Następnie na wszystkich płaszczyznach nanieść cienkowarstwową tynk zbrojony mikrowłóknami.. powierzchnię zatrzeć tak aby uzyskać efekt drobnoziarnisty. Tynku nie nanosić na płaskorzeźbione dekoracje sztukatorskie, które należy uzupełnić „z ręki” i pomalować.
10. Malowanie elewacji wykonać farbami przeznaczonymi do wymalowań zewnętrznych na

obiektach zabytkowych np.: farba zolo silikatowa.
Przed malowaniem elewacji należy wykonać próby kolorystyczne i przedstawić do zatwierdzenia komisijnego.

1. Demontaż lub zabezpieczenie luźnych, odspojonych fragmentów muru.
2. Mechaniczne usunięcie roślinności porastającej dolne oraz miejscowo górne fragmenty muru.
3. Dezynfekcja lica ścian.
4. Rozpoznanie stanu zachowania fundamentowej części murów kaplicy. Stworzenie systemu odprowadzania wód opadowych spod przyziemia muru.
5. Mechaniczne usunięcie wtórnych nawarstwień tynkarskich oraz malarskich, wykucie odspojonych fug, usunięcie wtórnych przemurowań, niewłaściwych wstawek wykonanych z cegieł współczesnych, niedopasowanych wielkościami i kolorystycznie do oryginalnych partii muru. Usunięcie starych, nieczynnych instalacji elektrycznych.
8. Wzmocnienie osłabionych cegieł oraz zapraw (fug) poprzez nasycenie ich preparatami zawierającymi związki krzemoorganiczne. Po wykonanym zabiegu powierzchnia musi zachować charakter hydrofilny.
9. Oczyszczanie - przed przystąpieniem do wykonywania zabiegu należy przeprowadzić szereg prób oczyszczania powierzchni ceglanego muru, na ich podstawie wybrać metodę (metody) pozwalającą w miarę szybko i skutecznie usunąć zanieczyszczenia oraz nawarstwienia z powierzchni ceglanej elewacji przy zachowaniu postulatów nieuszkodzenia (jak najmniejszego uszkodzenia) substancji zabytkowej. Ocena skuteczności zabiegu oraz wybór metody podjąć komisyjnie przy udziale Dyplomowanego Konserwatora Dział Sztuki specjaliści w zakresie konserwacji kamienia i detali architektonicznych.
- Proponowane próby:
 - oczyszczanie przy wykorzystaniu pary wodnej, wspomaganie oczyszczania środkami powierzchniowo czynnymi, środkami rozpuszczającymi (spulchniającymi) nawarstwienia.
 - metoda hydrodynamiczna z wykorzystaniem urządzeń czyszczących wodą pod ciśnieniem posiadającymi regulację przepływu wody oraz zmiany kształtu strumienia
 - czyszczenie wodą zimną, wodą ciepłą, wspomaganie oczyszczania środkami powierzchniowo czynnymi, środkami rozpuszczającymi (spulchniającymi) nawarstwienia.
 - wykorzystanie metody z użyciem strumienia światła laserowego
- W trakcie zabiegu należy przewidzieć doczyszczanie punktowe (np. wytwornica pary), czyszczenie mechaniczne szczególnie zabrudzonych i trudno usuwalnych nawarstwień.
10. Odsalanie.
 - Na podstawie wyników przeprowadzonych badań należy rozpoznać rozkład soli w murze i w miarę możliwości przewidzieć ich usunięcie z jego powierzchni w miejscach najbardziej zasolonych wykorzystując metodę migracji do rozszerzonego środowiska. (okłady z pulpy celulozowej, ligniny).
11. Uzupełnianie ubytków.
 - Większe ubytki wątków ceglanych należy przemurować z zachowaniem zasad konserwatorskich, dobierając cegły, wielkościami, kolorystycznie oraz fakturalnie zbliżone do uzupełnianego fragmentu muru. Należy przewidzieć uzupełnianie punktowe partii muru najbardziej zniszczonych, zawilgoconych i zasolonych, poprzez wklejanie w miejsca wykutych częściowo, zniszczonych cegieł odpowiednio dociętych płytek ceramicznych (pociętych cegieł) grubości 7-10 cm
 - Do uzupełniania ubytków w ceglach jak i spoinach należy zastosować zaprawy jak najbardziej zbliżone właściwościami fizyko-mechanicznymi do uzupełnianego materiału:
 - muszą mieć zbliżoną lub lepszą zdolność transportu wody niż materiał uzupełniany- zbliżone właściwości mechaniczne do materiału uzupełnianego
 - zbliżony współczynnik rozszerzalności cieplnej do materiału uzupełnianego
 - powinny pozwalać na uzyskanie wypełnienia zbliżonego kolorystycznie i fakturalnie do uzupełnianego fragmentu.
 - 12. Fugowanie. Barwę oraz kształt fugi dostosować do zachowanych, oryginalnych fug. (Jako materiał proponuje się zastosowanie barwionej w masie zaprawy sporządzonej na bazie spoiwa trasowego.
 - 13. Scałanie kolorystyczne.

W przypadku rażących rozbieżności kolorystycznych poszczególnych elementów muru, mogących zakłócać estetykę obiektu należy przewidzieć zabieg ujednolicenia (scałania kolorystycznego) jej powierzchni poprzez miejscowe naniesienie odpowiednio przygotowanych farb.

UWAGA: Przed malowaniem należy wykonać próby kolorystyczne na obiekcie i przedstawić do zatwierdzenia komisijnego z udziałem przedstawicieli: Zarządcy Budynku, Dyplomowanego konserwatora zabytków nadzorującego prace, przedstawiciela LWKZ konserwatora oraz wykonawcy prac.

INWESTYCJA:	Remont i zmiana sposobu użytkowania nieczynnej poewangelickiej kaplicy na dom przedpogrzebowy i wielokulturowe centrum duchowego wsparcia mieszkańców miasta	
ADRES:	Działka nr 374/3 przy ul. Wandy w Nowej Soli	
INWESTOR:	GMINA NOWA SÓL - Miasto ul. Piłsudskiego 12, 67-100 Nowa Sól	
PROJEKTANT ARCHITEKTURY I KONSTRUKCJI:	mgr inż. arch. Maciej Górniak Upr. bud. do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjnej nr ewid. LBS/0073/PWOK/08 i 188/LUOKK/2023	
ELEWACJA FRONTOWA I BOCZNA		
ETAP/BRANŻA:	PROJEKT TECHNICZNY / ARCHITEKTURA	
SKALA:	1:100	NUMER RYSUNKU: 7.0.
DATA:	14.04.2025r.	